

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NUM. 253
Castellar del Vallès - 31 desembre 1937

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 * al mes.

Recompte

Estem a les acaballes de l'any. Si donem una llambregada retrospectiva, a ben segur que ens preguntarem: I què; hem passat aquest any ple de tribulacions, d'angoixes, de sofriments, d'inquietuds i de privacions de tota mena; hem sentit els plany dels nostres fills i els plors intermitents de les mares que, dins la tràgica lluita, han perdut els seus.

Quantes alegries hem fruit i què hem guanyat o hem estalviat durant l'any que fineix?... En l'ordre espiritual, l'esperit de la gent és de completa agitació deguda a l'anormalitat que vivim, però, sense nord ni guia; cap brúixola orientadora li marca el camí de llur pacificació i ni en l'horitzó asserenat i ni en la terra xopa de llàgrimes es dibuixa la silueta que marqui i estructuri la bona i definitiva orientació que cal seguir.

El recompte, si meditem serenament la nostra situació en tots els ordres de la vida, trobarem, trist és el dir-ho, en lloc d'una guspira de foc esperançador, en lloc d'una flama que il·lumini les tenebres, en lloc d'albirar el sol lluminós damunt una aurora plena de majestat i de glòria, trobarem una indiferència i un aclaparament tan forts, que quan sigui que vingui l'hora i el moment culminants de l'alliberació dels cors oprimits, no hi haurà entre nosaltres altra cosa que un munt de penombres que poc a poc eclipsaran la nostra existència.

Trist, molt trist és l'any que agonitza i encara més trista és la perspectiva del que dintre de poc va a començar.

Diu l'aforisme: Any nou vida nova; si així fos, el cor del nostre poble, d'aquest poble tan sofert, diria amb el poeta:

Viu amb goig la nova vida
que comença més florida,
més manyaga i més ardida
sota l'Arc de Sant Martí...

El N.º 6

I si comencéssim de oreure que al Nord la fracció lleial es batia amb un armament deficient?

Jo—modèstia a part—, fa més d'un any que ho deia: Al Nord, pocs avions, quatre metralladores velles i la resta, escopetes i bastons. Consumats els fets, no cal escarrassar-se molt si algú vol retreure aquells fatalismes.

Va caure el Nord, gesta caçadora de prestígit (?) morals i de bonifets materials, però un zero a l'esquerra si hom comptava en què la possessió total de la Cantàbria, havia de constituir una decisiva influència per a una victòria total de Franco.

* * *

El dia 19 (desembre) comença la gran ofensiva.

Cap on?, es preguntava un món de mones, delitós de la victòria feixista.

Cap on?, es feien a cau d'orella, tocant-se el peu o fent l'ullet, a cal barber, al cafè, a la carretera o al lloc més recòndit, els que no tenen el cervell tan clarividient com ells es creuen junt amb uns «neutrals» que no veuen més enllà del nas.

El qui al·ludeixo, marcava el seu mapa amb sagetes cap a Lleida.

Fa tres setmanes que em deia:

El dia 19 diuen que comencen. El primer vals el rompran per Tardienta i per Perdiguera. El 26 a Lleida...

—? (aquest era jo).

—Ho planxaran.

—!!! (si fas veure que ja no tens esma, ells quedeu més contents).

* * *

Terol. Victòria popular i militar, d'un poble que no pensava en tàctiques militars, orfe d'un exèrcit capaç i potent. No cal dir i repetir el que arreu s'ha glossat i comentat.

Apa amics (sic), que encara serveu unes vel·leïtats per la fracció sediciosa del

19 de juliol! Vinga marmanyera, que escandalitzes pel carrer i vociferes mots hostils a la nostra dignitat: Reconeguem d'una vegada que un exèrcit del poble ha guanyat la millor batalla de la contesa! Sis dies i Terol a les mans d'un exèrcit nou nat, flamant, però fort i digne.

Victòria que, àdhuc Berlin confirma. Cas rar, car la guineu, quan no les pot haver diu que són verdes.

* * *

Mesos enrera, un amic local em recordava que Franco, era considerat, dins els medis militars d'Europa, com l'estrateg número 6.

Jo mai no vaig contestar, però el meu pensament li oposà la profecia d'un filòsof europeu: Franco, guanyarà moltes batalles, però perdrà la guerra.

Quantes vegades he pensat en la substància fraseològica d'aquests dos pamflets!

L'un, l'efectista, el de l'amic candidat a la decepció potser no molt llunyana; l'altre, el probable certor, producte d'un madurat pensament. Amb l'avantatge d'aquest darrer, en atribuir a Franco les victòries de les batalles.

I amb Terol, el cabdill rebel trenca un ritme d'il·lusions

D'altres en trencarà el número 6.

CATALÀ

CONSELL MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLES

NOTA DE LA PRESIDENCIA

Havent-se d'enllestir en el termini màxim de vuit dies el repartiment per a la Contribució rústica d'aquest terme per l'exercici que som, hom fa avinent a tots aquells conreadors de terra subjecta al pagament d'arrendament, i que no haguessin presentat oportunament la declaració, que ho facin dintre l'esmentat termini, per quan cal fer el prorrateig de les quotes que els correspondrà satisfer per contribució.

S'adverteix que aquells que deixin de complir l'esmentat servei, perdran tots els drets en l'aprofitament de la terra i es donarà compte de l'incompliment al Consell d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la redistribució de la terra que haguessin deixat de declarar.

Castellar del Vallès, 30 de desembre del 1937.

El President del Consell Municipal,
V. ROCA

XARBOTS DE VIDA

Les nostres cases velles

El pairalisme sempre té el regust de delectosa menja espiritual. El pairalisme és un tros de la mateixa història que abrigo als pobles. Tots els pobles que el curs dels anys pesa damunt d'ells, tenen una bona part de valors espirituals i aquests es troben no menys en aquelles cases que en una posició aclofada i guerxa, s'aguanten enorgullides en mig d'una escorta de noves construccions.

Aquestes cases, museus de records i fantasies, han d'ésser per a tots uns refugis, on, en aquells moments en què la contemplació evidencia una plasmació verídica i amb el ressò de les nostres petjades reviurà el que podríem dir-ne compensació de tot un passat.

Elles ens parlen amb veu assenyada, ens evoquen la visió d'unes èpoques que per mai més nosaltres podrem fruit en la realitat. Tot són bocins d'una història que en el transcurs dels anys s'ha anat forjant al seu redós.

Les seves carcasses resten ennegrides, les seves parets posen en evidència les nafres d'una senectut, més en el seu fons encara tenen ànima, vida, i aquell neguit i aquell afany que solament una joventut constant i perenne pot proporcionar.

Les nostres cases velles, són joves i belles, solament manca que nosaltres vulguem guarir les nafres dels seus infortunis, vivificar novament l'impuls de la seva bellesa i en el seu escalf podrem confiar-hi unes il·lusions, ja que per sempre ens les farà viure joves.

J. F.

Per causes alienes, ens veiem obligats a que la present edició consti solament de dues pàgines

NOTICIARI

GEST D'HUMANITARISME

Ens enterem de la noble gesta portada a cap pel veí Ciril Garcia, el qual per iniciativa pròpia organitzà una subscripció entre les seves amistats a profit dels Hospitals de Sang, recaptant la quantitat de 40 pessetes que feu entrega a la Conselleria d'Assistència Social local, per tal de què cuidés llur tramesa a la Comissió Pro-Hospitals de Sang.

Felicitem al company Garcia per llur iniciativa i pel resultat.

DEL FESTIVAL A RECO DEL RIPOLL

Donant més informació referent al festival Pro-Infant que es celebrarà el pròxim diumenge a la tarda a Reco del Ripoll, degut a unes impossibilitats sorgides últimament i que priven d'actuar als principals intèrprets de l'obra «Un home completament feliç», aquesta no podrà representar-se, quedant el programa integrat per altres números que hom sap podran fer també les delícies del públic.

LES DECLARACIONS DE LA XIFRA DE NEGOCIS

Ens permetem recordar a tots els industrials i comerciants obligats a l'impost sobre la xifra de negocis, que durant el

període comprès entre el primer i el dia 10 del proper mes de gener, han de presentar llurs declaracions corresponents al desembre, a les Oficines del Consell Municipal, satisfent el corresponent import, doncs altrament deurán verificar-ho a les Oficines de Recaptació d'Impostos de la Generalitat de Catalunya a Sabadell (Montserrat, 4).

EL FRED

Enguany disfrutem d'un hivern molt cru, doncs fa un fred intensíssim, el qual quedaria amortiguat si es decidís a ploure, però amb tot i les grans boirades que d'uns dies ençà s'observen, la pluja no ve, tan que convindria, sobretot per l'agricultura en general.

Avui al matí, els borrallons blancs han començat de cobrir el nostre poble i a l'hora de tancar aquesta edició, prossegueix encara la nevada.

LA SETMANA DE L'INFANT

En relació amb l'organització d'aquesta festa anomenada Setmana de l'Infant, quina idea va ésser llançada en el nostre número anterior pel Director de les Escoles Nacionals, tenim notícies de què s'estan realitzant gestions per a la constitució d'una Comissió en la qual figuraran representants del Consell Municipal, dels Sindicats i dels Partits polítics, com igualment de l'Escola Nacional i una vegada constituïda aquesta Comissió, és de suposar que comencin les seves gestions per a donar a la festa el valor i la importància que el poble desitja.

Ja tindrem al corrent als nostres llegidors del desenrotllament de les seves gestions i del programa que es confeccioni.

NINOU

Benvingut sies tothora
nou infant escanyolit
de tant menjar herbes de fora
i de tant mamar-te el dit.
Tu que vens a obrir la porta
a il·lusions i desenganys
i al qui té l'ànima forta
li fas duu el llibre dels anys
que s'escolen com la vida
que pren formes irreals.
tu que vens a fer la crida
com en els temps ancertrals
i amb juvenil bonhomia
i amb ropatge emmanllevat
ens dius l'hora i fins el dia
que el món serà il·luminat
per les flames redemptores
del gaudir dels benestants,
de menjar a totes hores
per hotels i restaurants...
Ai quines vides les nostres
quan ens daràs pa i peixet
i també llegums i postres,
vi barat i un bon purell...
Tornarem de mort a vida
amb l'empenta que has vingut
i haurem de dir a ta dida:
deixa'l sol el nou vingut
que ja sap com viu el poble
i el què cal donar-li ensems,
car, sou avi Set, innoble,
deixa fer a tots i al temps.
Tu que ens dius, amb cara alegre,
que per tots seràs igual
perquè el goig no es pot concebre
sense un riure clar i formal;
que serà una bassa d'oli
el teu mandat de l'any vuit
i podrem menjar pa amb oli
i podrem jugar a cuit
i podrem fer grans tronades
per les festes que vindran,
i que res serà endebades
i que tot ens vindrà gran.
Tot això que ens has dit ara,
tot ens va molt bé, jo et flic;
cal que acabis la gatzara
que ens dona tant de fatic
i que tanquis el desori
en el lloc més infernal
i que sigui el gori-gori
el teu himne triomfal.

Benvingut Any Nou de trinca,
benvingut, infant salau;
ara el poble salta i brinca
perquè vens amb un Don Pau.

AMAT GOSALBES

Junta Municipal Agrària

Amb el fi d'evitar confusions, sempre lamentables, aquesta Junta fa avinent que a partir d'aquesta data, totes les sol·licituds que es presentin per a conrear terres, seran exposades al públic durant el termini de vuit dies, amb el fi de què aquells qui ja tinguin concedides terres, si és que es tracta d'aquelles mateixes, puguin fer l'oportuna reclamació dintre del susdit termini. De no presentar-se cap reclamació, llavors la Junta decidirà definitivament l'adjudicació de la terra a aquell que l'hagi demanada.

Ço que es fa públic per a general coneixement.

Castellar del Vallès, 30 de desembre del 1937. — El President, V. ROCA